

International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813

IJKR 2023; 9(4): 106-110

© 2023 IJKR

www.kannadajournal.com

Received: 15-10-2023

Accepted: 18-11-2023

ಮಹಿಪಾಲ ರಡ್ಡಿ ಕೆ

ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಕೆಇ
ಬಡ್ನ್ಸ್ ಪ್ರಥಮ ಆರ್‌ಜೆ ಕಲಾ
ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾಲೇಜು,
ಧಾರವಾಡ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಮಹಿಪಾಲ ರಡ್ಡಿ ಕೆ

ಹೀರಿಕೆ

ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವ ಪದವೇ ನಾಗರಿಕ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಎಚ್ಚರದ ಸಂಕೇತ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೆನ್ನುವುದು ಈಗ ನಮಗೆ ಅನ್ನದಷ್ಟೇ ಪರಿಚಿತ ಶಬ್ದವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬಂಥ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪಾಲಕರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೇನು? ಎಂದು ಅವರು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ನಿಂತಾರು; ಇಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ ಇವನಿಗೆ? ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಚ್ಚರಿ ಪಟ್ಟಾರು? ಹಿಂದೆಯೇ ಉತ್ತರವೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನೇನು? ಓದೋದು, ಬರೆಯೋದು, ಕಲಿಯೋದು ಇದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಇನ್ನೂ ಆಳವೂ, ವ್ಯಾಪಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾದ ಬದುಕಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥ

ಒಂದು ಮಾತು ಅಥವಾ ಶಬ್ದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಭಾವ ಅಥವಾ ಚಿಂತನೆಗೆ ಅರ್ಥವೆಂದು ಹೆಸರು. 'ಶಿಕ್ಷಣ' ವೆಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಕೆಲವು ತಜ್ಞರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಗಾಂಧೀಜಿ, ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. (By education I mean all round drawing out of the best in child and man-body, mind and spirit)

ಶಬ್ದೋತ್ಪತ್ತಿ

ಭಾರತೀಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ: ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಹ್ರಸ್ವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದ ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಿತನನ್ನಾಗಿ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. 'ವಿದ್ಯಾ' (ವಿದ್ಯೆ) ಎಂಬ ಶಬ್ದವೂ ನಮಗೆ ಸುಪರಿಚಿತ. ಇದು 'ವಿದ್' ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಅದರರ್ಥ. ವಿದ್ಯೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವೂ ಅದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ವಿದ್ಯೆ' ಎಂಬುದು ಗಳಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೆ-ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ 'Education' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಶಿಕ್ಷಣ' ವೆಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ 'Education' ಗೆ ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ 'Educatum' ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಮೂಲ. ಅದರರ್ಥ ಬೋಧಿಸುವ, ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಇನ್ನೆರಡು ಶಬ್ದಗಳೂ ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿವೆ:

Corresponding Author:

ಮಹಿಪಾಲ ರಡ್ಡಿ ಕೆ

ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಕೆಇ
ಬಡ್ನ್ಸ್ ಪ್ರಥಮ ಆರ್‌ಜೆ ಕಲಾ
ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾಲೇಜು,
ಧಾರವಾಡ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

- 'Educere' ಮುನ್ನಡೆಸು, ಹೊರತೆಗೆ (to lead out, to draw out)
- 'Educare' ಬೆಳೆಸು, ಮೇಲೆತ್ತು, ಶಿಕ್ಷಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು (to bring up, to raise, to educate)

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು

೧) “ಮಗುವಿನ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ”

- ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ

೧) “ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ”

- ರೂಸೋ

೨) “ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ”

- ಸಾಕ್ರೆಟಸ್

೪) “ಅನುಭವಗಳ ನಿರಂತರ ಪುನರ್ ರಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ ಶಿಕ್ಷಣ”

- ಜಾನ್ ಡ್ಯೂಯಿ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎರಡು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಂಕುಚಿತ ಅರ್ಥ; ಅಂದರೆ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ/ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುವ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಔಪಚಾರಿಕತೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವೇ ಶಿಕ್ಷಣ. ಇದು ಔಪಚಾರಿಕವಲ್ಲದ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೆಕೆಂಜಿ ಅವರು ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. “ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಗುವ, ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುವ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ” ಎಂದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾದದ್ದು ಪ್ರಾಥಮಿಕದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉನ್ನತ, ಸಂಶೋಧನಾ ಹಂತದವರೆಗೂ ಒಳಗೊಂಡ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಚರ್ಚಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸವಾಲುಗಳು/ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಕುರಿತು.

ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಗೊಂದಲ ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾರ

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಕುರಿತು ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತರೆ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲ, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತರೆ ಹಾಗೂ ಬೋಧಿಸಿದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗವು ಹೇಳುವಂತೆ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ/ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪರಿಣಿತನನ್ನಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೊಂದಲ ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾರ ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ

ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಅಲೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ದುಬಾರಿ ಶುಲ್ಕ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮವೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳ ಸ್ವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೆ ಇರಲಿ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಲಿ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗೀಕರಣದ ವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾತ್ರವೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸದೇ ಆರ್ಥಿಕ ಪವಾಡದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರ ನಿಲುವು ತಳೆಯದ ಸರ್ಕಾರ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬೋಕೃಸದ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ, ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಳಿತಾಗಿದೆಯೇ? ಇಡೀ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ನೂಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಇವು ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಸಮನ್ವಯತೆ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವೂ ಇಡೇರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಈಗಲೂ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೆಕಾಲೆ ರೂಪಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದು, ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ದುರಂತ. (ಉದಾ: ಗಾಂಧೀಜಿ, ಶಾನ್ತರಾಜ್, ಮುಂತಾದ ದೇಶಿ ಚಿಂತನೆಯುಳ್ಳವರು) ವರ್ಷವಿಡೀ ಕಲಿಕೆಯ ನಂತರ ಕೇವಲ ಮೂರು ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದು ಇದರಿಂದ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯ ಕಲಿಕೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಮಿಸ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮ, ಬೋಧನೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೇ ಆಗಿವೆ ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೊಸ, ಹೊಸ ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ - ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ ಅಭಾವ

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಶೇ ೯೦ರಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ತಲುಪಿಲ್ಲ. ೧೮-೨೬ ವಯೋಮಾನದ ಯುವಕರನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಶೇ ೧೦ರಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಲೇಜು

ಶಿಕ್ಷಣ ಲಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ ಮುಂದುವರೆದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ ೮೦-೮೫ರವರಿಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಮಾಣ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ಎಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ, ಅಥವಾ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಹಂತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವ ಸವಾಲು

ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರೋಗವೆಂದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವದ ನಿರಾಸಕ್ತಿ. ಒಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನದ ಶೇ ೬ರಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಇನ್ನಿತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿವೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನುಪಯುಕ್ತ, ಅನುತ್ಪಾದಕ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ (ಜಿ.ಡಿ.ಪಿ) ೦.೦೪% ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾಗತೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಉದಾರೀಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಹಾಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೂಡಿಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಯಕತ್ವದ ಅಥವಾ ಆಳುವ ಸರ್ಕಾರದ ಬದ್ಧತೆ, ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ

ಭಾರತದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಡರೂ (ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ನುಣ್ಣಿಗೆ) ಪ್ರಚಲಿತ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಒಟ್ಟು ಫಲಿತಾಂಶ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಕಲಿಕೆಯ ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶೀಘ್ರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಆಸೆಯಿಂದ ಲಘು ಉದ್ಯೋಗಗಳತ್ತ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ ೯೦ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪದವಿ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವವರು ವಿರಳ. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಸಂಶೋಧಕರು ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಬೋಧಕ ವರ್ಗ ಸಿಗುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕೋರ್ಸುಗಳನ್ನು ಪುನಾರಚಿಸಿ ಆಕರ್ಷಕಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಮುಖಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ನಾಯಕತ್ವದ ಮೇಲಿದೆ.

ಕಲಿಕೆ ಒಂದು ಬದುಕು ಇನ್ನೊಂದು ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದ ಸುತ್ತ

ಕಲಿಕೆಗೂ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿಗೂ ಅಂತರ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿವೆ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೀಮಾತೀತವಾಗಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗಡಿಗಳು

ಮುರಿದುಬಿದ್ದಿವೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೋರ್ಸುಗಳಾದ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ., ಕೆಲವು ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದವಿ ಪದ್ಧತಿ ಕೋರ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕಾಯಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪದವಿ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿಷಯ ಮುಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಕಲಿತ ವಿಷಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕಲಿತ ವಿಷಯಕ್ಕೂ, ಬದುಕಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ಅರ್ಥ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುರಿ-ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ, ಹೊಸ ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ವಿಷಯಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಬೇಕು. ಪದವಿ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಒದಗಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಯುವಕರ ಪಡೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಬಾರದು. ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಸಂವೇದನಾಶೀಲರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಯಾವುದೇ ಗೊಂದಲಗಳಿಲ್ಲದೇ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಅವರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು.

ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ವೃತ್ತಿ ಭರವಸೆ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಯೋಗ್ಯ ನಾಗರೀಕರನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು.

ಆರೋಗ್ಯ-ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ

‘ಸದ್ಯಡವಾದ ದೇಹದಲ್ಲ ಆರೋಗ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸು ಇರುತ್ತದೆ’

ಎನ್ನುವಂತೆ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇಂದು ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎರಡನೆ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪದಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಭಾರತ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇಂದು ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕ ನಡವೇ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ನೀತಿಯನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನೆರೆ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಚೀನಾ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ೬.೨೦ ಲಕ್ಷ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳಿವೆ, ೪೪ ಸಾವಿರ ಕ್ರೀಡಾ ಶಾಖೆಗಳಿವೆ, ೮.೫೦ ಲಕ್ಷ ಕ್ರೀಡಾ ಮೈದಾನಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ೯೦ ಸಾವಿರ ಕ್ರೀಡಾ ಕೂಟಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆತ್ಮವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹೊಸ ಅನ್ವೇಷಣಾ ಕೇಂದ್ರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ

ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ನಗರ ಕೇಂದ್ರಿತ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಶಿಕ್ಷಣ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ದೇಶದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಮಾಣ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುವ ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಕ್ಯಾಲು ಭಾಗ ಜನಸಮುದಾಯ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಬಹುಪಾಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂದರೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತವರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಹಾಗೂ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಒಲವು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನಾಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕಕಾರಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಸವಾಲಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಟಾಪ್ ಟೆನ್ ಹಾಗೂ ಟಾಪ್ ಇನ್ನೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಯಾವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವ ಸಂಗತಿ. ವಿಜ್ಞಾನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಣಾ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಶಾಲಾ ಹಂತದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿಗೆ ನಿರಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. “ದೀಪ ತಾನು ಬೆಳಗಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಲು ಸಾಧ್ಯ” ಎಂಬ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೂರ್ ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ, ಬೋಧಕ ವರ್ಗ ನಿರಂತರವಾದ ಅಧ್ಯಾಪನ, ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನದ ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೋಧಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಉತ್ತಮ ಕಟ್ಟಡ, ಇ-ಲೈಬ್ರರಿ, ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಒದಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಧಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ ಮೂಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರ ವಿನಿಮಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿನಿಮಯಗೊಳಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ, ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಅಧ್ಯಯನ ಫಲಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ-ಸಮಸ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಸುಧಾರಣೆ

ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೋಧನಾ ಪದ್ಧತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೋಪ-ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಿಹಾರ ಬೋಧನೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬೋಧನೆಯಂತಹ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಃ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನೈಜ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಕಲಿಕಾ ಆಧಾರಿತ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ‘ನ್ಯಾಕ್’ ನಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕತೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು

ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪದವಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೇವಲ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣವಾಗಿರುವ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅದು ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ಶಾಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಬರ್ನಾಡ್ ಶಾಹ ಹೇಳುವಂತೆ “ಒಂದು ದೇಶದ ಅಥವಾ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಾಂಗದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಜನಾಂಗ ನಾಶವಾದಂತೆ”. ಈ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಕಂಡು ಬರುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಜನಾಂಗದ ಅಥವಾ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಭಾಷೆಯ ಹಾಗೂ ಆಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಾವುಗಳೇ ನಾಶ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ರಮಗಳು

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮಯವಿದು. ಏಟಿ-ಬಿಟಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಗಣಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯು ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

೧) ಆಪ್ತಮಿತ್ರ: ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ ಆಪ್ತಮಿತ್ರ.

೨) ಸಹಯೋಗ: ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಬಂಧವೇ ಸಹಯೋಗ. ಇದರಿಂದ ಪದವೀಧರರು ರಚನೆಯಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಇಲಾಖೆಯ ಆಶಯ.

೩) ಶಿಕ್ಷಣ ಅದಾಲತ್: ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಶಕ್ತನಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕೇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎದುರಿಸುವ ಬಡ್ಡಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮರು ಹಂಚಿಕೆ, ನಿವೃತ್ತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸುವ ಕ್ರಮವೇ ‘ಶಿಕ್ಷಣ ಅದಾಲತ್’. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಅದಾಲತ್

ನಡೆಸಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದು.

೪) ಸಂಪರ್ಕ: ಅಂತರ್ಜಾಲ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ವಿಶೇಷ ಯೋಜನೆಯೇ ' ಸಂಪರ್ಕ' .

೫) ಮಾನವತೆ: ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೌಲಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಳವಡಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಸಮಾಜಕಟ್ಟಲು ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

೬) ಆಂಗ್ಲ: ಜಾಗತೀಕರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಜ್ಞಾನ ಈಗ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಪದವೀಧರರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರಹ ಮತ್ತು ಮಾತಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಸ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವ ಕುಶಲತೆ ಮೂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಸಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸುವ ಗುರಿ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಯ ಮಾತು

ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ಸಮಾಜ ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲ, ಸದಾ ಚಲನೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೂಡ ಸಮಾಜ ಅವಲಂಬಿತವಾದದ್ದು. ಹೀಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೂ ಚರ್ಚಿತ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹೊಸ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರಗಳು ಕೂಡ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು, ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಶಿಕ್ಷಣದ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು, ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ-೧ ಭಾಷೆ - ಸಂ ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ
2. ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಸ್. ವಿ. ಯಾದವಾಡ
3. ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಕೆ. ಭೈರಪ್ಪ
4. ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಲವುಗಳು - ಲೇ: ಡಾ|| (ಸಿಸ್ಟರ್) ಲಿಡಿಯಾ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರರು (ಡಿ.ಎಸ್.ಇ.ಆರ್.ಟಿ)
5. ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಡಾ. ಎಸ್.ಪಿ. ಪದ್ಮಪ್ರಸಾದ್
6. ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಕರ ಉನ್ನತ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳು ಡಾ. ಎ. ಬಸಪ್ಪ